

Λκ 1,26-38

Ὁ Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου

Συνηθίζουν οἱ ἄνθρωποι πρὶν βγοῦν ἀπὸ τὸ σπίτι τους νὰ κοιτοῦν στὸν καθρέφτη. Ἴδιαίτερα οἱ ἔφηβοι ξεχνιοῦνται μὲ τίς ὥρες μπροστὰ του... Σήμερα, λοιπόν, θὰ ἤθελα νὰ σᾶς χαρίσω ἕναν καθρέφτη, γιὰ νὰ εἶστε πάντοτε ὁμορφοί· συμπαθητικοὶ στοὺς ἀνθρώπους, μὰ καὶ στὸν Θεό! (*Μοιράζουμε στὰ παιδιά τὸ ἐνθύμιο (εἰκόνα τῆς Παναγίας-καθρέφτης), βλ. CD μέ ὑλικό*). **Νά, ἕνας μοναδικὸς καὶ ἀσύγκριτος καθρέφτης!**

Γιὰ νὰ μπορέσετε ὅμως, παιδιά, νὰ τὸν χρησιμοποιήσετε σωστὰ καὶ ἀποτελεσματικά, θὰ ἐπιχειρήσω νὰ ζωγραφίσω τώρα, ὄχι πάνω σὲ κάρτα, ἀλλὰ στὴ σκέψη καὶ στὴν καρδιά σας τὴν εἰκόνα τῆς Παναγιάς. **Ἄντὶ γιὰ πινέλο καὶ χρώματα, θὰ πάρω τὰ θεόπνευστα λόγια τοῦ εὐαγγελιστῆ Λουκᾶ.** Στὸ πρῶτο κεφάλαιο τοῦ Εὐαγγελίου του (βλ. στ. 26-38) περιγράφει πολὺ ζωηρὰ τὴν ἀνεπανάληπτη σκηνὴ τοῦ **Εὐαγγελισμοῦ**, πού σὲ λίγες μέρες θὰ γιορτάσουμε. Τὸ γεγονός αὐτὸ ἀποκαλύπτει σὲ ὅλο τὸ μεγαλεῖο τῆς τὴν ἀπαράμιλλη ὁμορφιά τῆς παρθένου Μαρίας.

Στή **Ναζαρέτ**, σ' ένα άπλό φτωχικό σπίτι σταματᾶ ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ, ὁ ἄγγελος **Γαβριήλ**. Τί γυρεύει ἐκεῖ; Ἀναζητᾶ αὐτήν πού τήν περίμεναν οἱ αἰῶνες!

Τή χαιρετᾶ μ' ἕναν καταπληκτικό χαιρετισμό: «**Χαῖρε, Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν!**». Μέ ἅπλά λόγια: «Χαῖρε, σὺ πού εἶσαι ἡ πιό χαριτωμένη καί ἡ πιό εὐλογημένη ἀπ' ὅλες τίς γυναῖκες! Ὁ Κύριος εἶναι μαζί σου!».

Πῶς ἀντιδρᾶ στά λόγια αὐτά ἡ νεαρή Μαρία; Κολακεύεται; Μήπως γεμίζει ἀπό περηφάνια καί χαρά; Ὁχι! Ταράχτηκε, μᾶς πληροφορεῖ ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς, καί σκεφτόταν: «Τί παράξενος χαιρετισμός! Ἀπό ποῦ νά ἔρχεται αὐτός ὁ ἄγνωστος ἐπισκέπτης;». Ὁ προβληματισμός της καί ὄλη ἡ στάση της φανερώνουν **τήν ταπείνωσή της**.

«Μή φοβᾶσαι, Μαριάμ», τήν ἐνθαρρύνει ὁ ἄγγελος. «Ἐλαβες ξεχωριστή χάρη ἀπό τόν Θεό. Νά, θά συλλάβεις καί θά γεννήσεις γιό καί θά τοῦ δώσεις τό ὄνομα Ἰησοῦς. Αὐτός θά εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ Μεσσίας πού περιμένει ὁ λαός τοῦ Ἰσραήλ, καί ἡ βασιλεία του δέν θά ἔχει τέλος!».

Διάβαζε ἡ νεαρή Μαρία τίς προφητεῖες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης γιά τόν Μεσσία. Τόν περίμενε κι αὐτή μέ λαχτάρα. Ἀλλά δέν εἶχε περάσει ποτέ ἀπό τόν νοῦ της ἡ ὑπόνοια ὅτι ἴσως αὐτή νά 'ναι ἡ μητέρα του!

Ἡ Παναγία μας ἦταν ἡ ἐκλεκτότερη ὑπαρξή πού πέρασε καί θά περάσει ἀπό τόν πλανήτη γῆ. **Ἀγάπησε τόν Θεό ὅσο κανεῖς ἄλλος** καί ἀποφάσισε -πρώτη αὐτή- νά μείνει **παρθένος**, νά ἀφιερῶσει στόν Θεό ὄλη τήν ὑπαρξή της. Κράτησε, λοιπόν, **ὀλόαγνο τόν ἑαυτό της**. Καί ὁ Θεός διάλεξε αὐτήν γιά μητέρα του.

Δέν συνέλαβε ὅμως ἡ Παναγία μας μέ φυσικό τρόπο, ἀλλά μέ Πνεῦμα Ἅγιο, ὅπως ἀκριβῶς τῆς τό ἀποκάλυψε ὁ ἄγγελος Γαβριήλ: «**Πνεῦμα Ἅγιο θά ἔλθει σέ σένα καί ἡ Δύναμη τοῦ Ὑψίστου θά σέ ἐπισκιάσει, γι' αὐτό καί θά γεννήσεις τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ**». Κάτι

τέτοιο, βέβαια, δέν ξανάγινε ποτέ. Γιά νά βεβαιωθεῖ ἡ Μαρία ὅτι εἶναι ἀληθινά ὅσα ἀκούει, τῆς ἔδωσε ὁ Γαβριήλ καί μιά ἀκόμη πληροφορία, τήν ὁποία μποροῦσε μόνη της νά ἐλέγξει: «Νά, ἡ Ἐλισάβετ ἡ συγγενής σου συνέλαβε στά γεράματά της γιό καί τώρα βρίσκεται ἤδη στόν ἕκτο μήνα τῆς ἐγκυμοσύνης, αὐτή πού ἦταν σείρα! **Γιά τόν Θεό τίποτε δέν εἶναι ἀδύνατο!**».

Ἐφτασε ἡ στιγμή νά λάμψει ἡ **πίστη** τῆς Μαρίας. Ναί, γιά τόν Θεό τίποτε δέν εἶναι ἀδύνατο· οὔτε κι αὐτό πού φαίνεται ἀσύλληπτο στόν ἀνθρώπινο νοῦ: νά γεννήσει μιά παρθένος καί μάλιστα νά γεννήσει τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ! Τό πιστεύει ἀκράδαντα ἡ νεαρή Κόρη τῆς Ναζαρέτ. Ὁ Δημιουργός τοῦ κόσμου, πού ὄρισε τούς φυσικούς νόμους, ἔχει τή δύναμη καί νά τούς ἀλλάξει!

Μέ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη, λοιπόν, ὑποτάσσεται ἀμέσως στό θεϊκό θέλημά του: «Εἶμαι ἡ δούλη τοῦ Κυρίου. Ἄς γίνει ὅπως εἶπες!». Πόση **ταπείνωση καί ὑπακοή** κρύβουν τά λόγια της! Αὐτή πού θά γίνει ἡ μητέρα τοῦ Θεοῦ δέν νιώθει παρά μιά ἀπλή δούλη του! Οἱ δούλοι δέν εἶχαν δικό τους θέλημα, ἔκαναν μόνο ὅ,τι ἤθελε τό ἀφεντικό τους. Αὐτό ἀποφασίζει ἡ Μαρία γιά τόν ἑαυτό της: νά παραδοθεῖ ἐξολοκλήρου στό σχέδιο τοῦ Θεοῦ! Εἶναι ἔτοιμη -ὅ,τι κι ἂν αὐτό τῆς στοιχίσει- νά κάνει στή ζωή της μόνον ὅ,τι θέλει ὁ Θεός.

Ἀσύγκριτη εἶναι, παιδιά, ἡ ὁμορφιά τῆς Παναγίας μας, ἀμέτρητες οἱ ἀρετές της! Σ' αὐτόν τόν καθρέφτη, λοιπόν, νά καθρεφτιζόμαστε! (*Δείχνουμε πάλι τόν καθρέφτη-εἰκόνα*). Θά μπορούμε τότε νά διορθώνουμε κι ἐμεῖς τόν ἑαυτό μας, νά κάνουμε πιό ὁμορφη τήν ψυχή μας, νά μοιάζει λίγο τήν Παναγία μας

- ✿ **στήν ταπείνωση**
- ✿ **στήν ἀγάπη γιά τόν Θεό**
- ✿ **στήν ἀγνότητα**
- ✿ **στήν πίστη**
- ✿ **στήν ὑπακοή**

Καλλιεργώντας αυτές τις ἀρετές ή ταπεινή Μαρία ανέβηκε ένα ένα τὰ σκαλιά τῆς ἀγιότητας κι ἔφτασε σὸ πιο ψηλό! Ἔγινε ἡ **Παναγία**, πού σημαίνει «πάνω ἀπ' ὅλους τοὺς ἀγίους»· ἡ **Θεοτόκος**, δηλαδή ἡ μητέρα τοῦ Θεοῦ!

Καί σκεφτεῖτε: Ἡ Ναζαρέτ, ὅπου κατοικοῦσε ὅταν ἦρθε καί τῆ βρῆκε ὁ ἄγγελος Γαβριήλ, ἦταν μιά μικρὴ πόλη πού **δέν εἶχε καί τόσο καλὴ φήμη** (βλ. Ἰω 1,44-47)... Κι ὅμως, ἔμεινε ἐκεῖ ἡ ἐκλεκτότερη ὑπαρξη ὄλων τῶν αἰώνων!

Προβάλλουμε συχνά **διάφορες δικαιολογίες**:

◆ **Πῶς νά κρατήσω ἀγνό τόν ἑαυτό μου**, ὅταν τό περιβάλλον μου μέ σπρώχνει σέ τόσες ἀμαρτίες;

◆ **Πῶς νά φυλάζω τὴν πίστη καί τὴν ἀγάπη μου στὸν Θεό**, ὅταν τὰ παιδιά σὸ σχολεῖο, σὴ γειτονιά μου δέν ἔχουν καμιά σχέση μέ τόν Θεό;

◆ **Πῶς νά τηρῶ τὶς ἐντολές τοῦ Θεοῦ**, ὅταν ὅλοι γύρω μου ζοῦν διαφορετικά;

Ἡ νεαρή Μαρία ἔμεινε **ἀνεπηρέαστη ἀπὸ τό περιβάλλον τῆς**. Ὅχι μόνο δέν τὴν τράβηξαν οἱ ἄλλοι σὴ χαμηλά, ἀλλὰ ξεπέρασε μέ τὴν ἀγιότητά τῆς τὰ ὕψη τ' οὐρανοῦ! Ἔγινε **«ἡ ὑψηλότερα τῶν οὐρανῶν καὶ καθαρότερα λαμπεδόνων ἡλιακῶν»**, ὅπως ψάλλει ἡ Ἐκκλησία μας. Ἀνέβηκε, δηλαδή, πιο ψηλά κι ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς! Ἔμεινε πιο καθαρὴ κι ἀπὸ τὶς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου!

Πῶς, σ' ἀλήθεια, τό κατόρθωσε; **Ἔδωσε ὁ Θεὸς τὴ χάρη του σὴν καθημερινὴ τῆς προσπάθεια**. Ἔτσι ἡ ἄσμη Κόρη τῆς Ναζαρέτ ἔγινε **«ἡ Κεχαριτωμένη»**, ἡ πιο χαριτωμένη ὑπαρξη ὄλων τῶν αἰώνων!

Ἀλλὰ ἡ **χάρη τοῦ Θεοῦ**, παιδιά, ζέρετε πῶς μοιάζει; **Σάν μιά πηγὴ** μέ ὀλογάργαρο νερό (*δείχνουμε τὴν ἀντίστοιχη εἰκόνα, βλ. CD μέ ὕλικό*). Σέ ὅλους ἡ πηγὴ προσφέρει τό νερό τῆς. Σέ ὅλους

προσφέρεται καί ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ. Ἰδιαίτερα στά χρόνια τῆς Καινῆς Διαθήκης προσφέρεται πλοῦσια **μέ τά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας**. Ἄλλοι ὅμως πλησιάζουν σέ μιὰ πηγή κρατώντας ἕνα μικρό ποτήρι, ἄλλοι μέ μιὰ κανάτα, ἄλλοι φέρνουν ἕνα βαρέλι. Πόσο νερό θά πάρει ὁ καθένας; Ἀνάλογα μέ τόν χῶρο πού διαθέτει. **Πόση χάρη θά πάρει ὁ καθένας; Ἀνάλογα μέ τόν ἀγώνα πού κάνει**. Ἡ παρθένος Μαρία ἀγωνιζόταν νά τηρεῖ μέ ἀπόλυτη ἀκρίβεια τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό πλημμύρισε ἀπό τή χάρη του κι ἔγινε μοναδικά Κεχαριτωμένη! Ἄν κι ἐμεῖς καθημερινά προσπαθοῦμε νά ὑπακοῦμε στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἡ θεία χάρη θά βρεῖ τόπο καί στή δική μας τήν ψυχή καί θά τήν κάνει **ὁμορφη καί χαριτωμένη!**

Σ' αὐτή τήν προσπάθειά μας νά ζητοῦμε πάντοτε **τήν πρεσβεία τῆς Παναγίας μας!** Εἶναι ἡ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἀλλά καί **δική μας μητέρα**: μᾶς νοιάζεται καί μᾶς ἀγαπᾷ. Μέ ἀγωνία βλέπει τά στραβοπατήματά μας καί μέ χαρά τήν προκοπή μας. **Μέ τή δική της τή βοήθεια, παιδιά, μὴν ἀφήσουμε τήν ἁμαρτία νά ἀσχημίσει τήν ψυχή μας!** Ὅσο κι ἂν τό κακό κυριαρχεῖ γύρω μας, κάτω ἀπό τή δική της σκέπη νά μένουμε ἀγνά καί χαριτωμένα παιδιά τοῦ Θεοῦ!

(Προτεινόμενα τραγούδια: α) «*Στή σκέπη τῆς Πλατυτέρας*», CD «*Μεῖνον μεθ' ἡμῶν*», ἀρ. 2, β) «*Στήν Παναγία*» ἀπό «*Πνευματικές Ὠδές Β*» σ. 19, CD «*Ἄσμα καινόν*», ἀρ. 11· βλ. CD μέ ὑλικό).

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εἰκόνες: α) ὁ Εὐαγγελισμός, β) ἡ Παναγία, γ) ἡ Πλατυτέρα.
2. Ἀπολυτίκιο.
3. Τραγούδια σέ ἀρχεῖο κειμένου καί ἤχου.
4. Ἐνθύμιο: Κάρτα-καθρέφτης.
5. Εἰκόνα μέ πηγή.